Список використаних джерел

1. Юрчук Н. П., Боднарук А. І. ERP-системи та їх вплив на управління ресурсами підприємства. *Вінницький національний технічний університет*, 2024 – С. 191–198.

2. Цимбал А.Г., Шарова С.В. Впровадження ERP-систем у консалтингових компаніях та їх вплив на економічну ефективність. *Актуальні проблеми економіки.* – 2025. – № 4 (286). – С. 59–69.

3. Маркуц В. І., Кизенко О. О. ERP-система як інструмент забезпечення раціонального використання ресурсів компанії. *Вісник КНЕУ імені Вадима Гетьмана.* – 2023. – № 32. – С. 45–74.

УДК 330.341.1: 331.5

Ремболович Владислав Дмитрович
аспірант
Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ ЯК КЛЮЧОВИЙ НАПРЯМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНКЛЮЗИВНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Сучасний етап розвитку національної економіки України потребує переходу від ресурсно-орієнтованого зростання до людиноцентричного підходу, у якому інноваційний розвиток людського капіталу стає ключовим чинником забезпечення сталого та інклюзивного економічного розвитку. Глобальні тенденції, такі як технологічна революція та «зелений» перехід, підвищують попит на висококваліфікованих, адаптивних фахівців, здатних оперативно реагувати на зміни у технологічному та соціальному середовищі.

Водночас в Україні існує значний розрив між потребами інноваційної економіки та структурою наявного людського капіталу, що проявляється у нерівності доступу до якісної освіти, знань і доходів, і гальмує розвиток інклюзивного суспільства.

Варто відзначити, що інклюзивність це модель зростання, що забезпечує рівні можливості доступу до ресурсів та результатів економічної діяльності, сприяючи соціальній згуртованості та зменшенню нерівності. Людський капітал є ключовим «інклюзивним активом», оскільки інвестиції в освіту та навички підвищують соціальну мобільність і відкривають можливості для економічної самореалізації. Глобальні тренди, як lifelong learning, STEM-освіта та цифровізація, створюють для України умови формування конкурентоспроможного людського капіталу та розвитку інклюзивної економіки [1].

Інтеграція інноваційного розвитку людського капіталу у національну стратегію економічного зростання підвищує продуктивність, розширює соціальну мобільність та зміцнює економічну стабільність. Система освіти та професійної підготовки, орієнтована на інклюзивність і сучасні технології, формує компетенції для інноваційних секторів економіки, зокрема критичне мислення, креативність, комунікаційні та цифрові навички, що підвищує конкурентоспроможність та мобільність людського капіталу.

Державно-приватне партнерство забезпечує фінансування перекваліфікації та безперервного навчання (lifelong learning), створюючи сталі можливості для професійного розвитку та адаптації до сучасних економічних вимог. Цей механізм дозволяє стимулювати активну участь громадян у формуванні інноваційного людського капіталу.

Створення інноваційних хабів, науково-технічних парків та інкубаторів у регіонах забезпечує територіальну інклюзивність та запобігає «відтоку мізків». Це сприяє рівномірному розвитку регіонів, інтеграції місцевих талантів у національні інноваційні процеси та зміцненню економічної стійкості [2].

Комплексне застосування освітніх інновацій, розвитку ключових компетенцій, ефективного фінансування та регіональної інфраструктури формує стійку систему інноваційного розвитку людського капіталу, що забезпечує інклюзивний економічний та соціальний розвиток країни.

Інноваційний розвиток людського капіталу виступає одночасно економічною та соціальною інвестицією, оскільки підвищення кваліфікації та компетенцій громадян безпосередньо сприяє зниженню соціальної нерівності, розширенню можливостей для самореалізації та підвищенню конкурентоспроможності національної економіки.

Для стимулювання інноваційного розвитку людського капіталу доцільно впроваджувати державні та корпоративні механізми підтримки: розвиток державно-приватного партнерства у сфері освіти та перекваліфікації; інноваційні податкові стимули для підприємств, які інвестують у навчання та розвиток персоналу; створення платформ для безперервного навчання та обміну знаннями між регіонами та секторами економіки.

Ефективність інклюзивного розвитку національної економіки України прямо залежить від швидкості та якості трансформації людського капіталу. Прискорена цифровізація, впровадження сучасних освітніх методик і розвиток ключових компетенцій створюють умови для стійкого економічного зростання та забезпечення рівного доступу громадян до нових можливостей у всіх секторах економіки.

Отже, варто зазначити, що комплексне застосування механізмів інноваційного розвитку людського капіталу від освіти та розвитку навичок до фінансування і регіональної інфраструктури на сьогодні формує основу

інклюзивної, конкурентоспроможної та стійкої економіки України, що відповідає сучасним глобальним трендам та внутрішнім потребам суспільства.

Список використаних джерел

1. Людський капітал в інноваціях, адаптації, потенціалі макро- та мікрорівня: монографія / за ред. М.М. Шкільняка, Д. Павліщи, А.М. Турила. Тернопіль: Крок, 2022. 609 с.

2. Бродовська О. Г. Глобальна інклюзивна економіка в умовах новітніх трансформаційних викликів моногр. Тернопіль: ЗУНУ, 2023.342 с.

УДК 338.1

Сагачко Єлизавета Олегівна
студентка
Науковий керівник: Худолій Юлія Сергіївна
кандидат економічних наук, доцент
Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

ІННОВАЦІЙНІ ТРЕНДИ У 2025 РОЦІ: ВИКЛИКИ ТА МОЖЛИВОСТІ

У 2025 році інноваційний розвиток світу визначається стрімким технологічним прогресом, прагненням до стійкості та увагою до етичних питань, а також впливом геополітичних змін. За даними Світового економічного форуму, головними трендами є десять проривних технологій – серед них структурні композитні батареї, «живі» терапевтичні засоби нового покоління та водяні знаки для контенту, створеного штучним інтелектом [1]. Аналітики McKinsey відзначають активний розвиток робототехніки, автономних систем і відповідального використання AI, тоді як UNCTAD наголошує на необхідності створення «людиноцентричного» штучного інтелекту через міжнародну співпрацю [2]. Загалом інновації спрямовані на модернізацію економік, подолання кліматичних викликів і підвищення ефективності виробництва.

Як зазначає Deloitte, штучний інтелект поступово стає невід'ємною частиною нашого життя – «тканиною» повсякденності. Серед актуальних напрямів – агентний AI, платформи керування штучним інтелектом і технології боротьби з дезінформацією. OECD акцентує увагу на тому, що наука й технології мають бути рушіями глибоких соціальних змін, заснованих на етичних принципах. Водночас глобальна співпраця є необхідною умовою, щоб уникнути посилення нерівності, особливо у країнах, що розвиваються [3].